

НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА

асист. Кліменко О.В., студент Ключ І.В.

На сьогодні проблема підвищення конкурентоспроможності національного виробництва є ключовою, оскільки практика свідчить про те, що більшість вітчизняних суб'єктів господарювання виявились конкурентоспроможними на світових ринках.

Взагалі, конкурентоспроможність виробництва – це здатність виробництва витримувати конкуренцію порівняно з галузями інших країн світу, забезпечувати ефективний і процвітаючий розвиток промисловості, який залежить від продуктивності та інтенсивності праці, витрат виробництва, наукоємності продукції, якості продукції та ціни на неї.

Для української економіки характерна структурна розбалансованість промислового комплексу, де домінують паливно-сировинні галузі. За підсумками 2009 року в обсязі реалізованої продукції добувної та переробної промисловості 70% становить сировинна продукція, 14,5% - продукція інвестиційного призначення, 15,5% - товари широкого і тривалого використання.

Для того, щоб Україна, яка має високий потенціал, могла досягти конкурентоспроможності національного виробництва, важливо проаналізувати напрями підвищення конкурентоспроможності:

- виключенню подвійного оподаткування;
- впровадження матеріало- та ресурсозберігаючих технологій;
- розвитку власної сировинної бази;
- підвищенню технологічного рівня виробництва та збільшенню кількості видів продукції;
- зростанню оплати праці.

Для підвищення конкурентоспроможності національного виробництва мають бути створені та отримати розвиток сучасні форми економічних взаємовідносин наукових організацій з промисловими підприємствами і державою, забезпечена координація напрямів наукової діяльності в галузях досліджень, що приводять галузевими науково-дослідними інститутами, створені відповідні умови оподаткування наукових організацій.

Таким чином, можна виділити такі основні умови поліпшення конкурентоспроможності:

- прискорення НТП;
- інноваційний підхід до розвитку виробництва;
- висока якість сировини;
- наукові підходи до організації праці.

Підвищення конкурентоспроможності національного виробництва можна досягти за допомогою наступних заходів:

- застосування прогресивних засобів виробництва і предметів праці;
- підвищення кваліфікації робочої сили;
- поліпшення використання наявного виробничого потенціалу на підставі впровадження сучасних високих технологій та інновацій.

Домінування в економіці України саме промислових виробництв, а не електронної, обчислювальної промисловості, телекомунікації та програмного забезпечення, робототехніки, та інформаційних послуг – є безперечно негативним фактором і вказує на те, що структура нашої промисловості потребує вдосконалення.

Якісний розвиток промисловості можливий за наявності основних фондів, що відповідають сучасним вимогам, проведення наукових досліджень та впровадження наукових розробок у виробничі процеси, що, в свою чергу, є можливим за наявності висококваліфікованих кадрів, галузевих наукових центрів і відповідних підрозділів на підприємстві.

Це можливо здійснити лише на основі потужного фінансового забезпечення, тому кооперація з іноземними виробниками та створення сприятливого інвестиційного клімату може залучити додаткові іноземні інвестиції в галузі і вирішити проблеми фінансування. Наблизитись до рівня розвинутих країн можна лише за рахунок реконструкції та модернізації виробництва інноваційними засобами. Значну роль у цих процесах повинно відіграти використання вітчизняних високотехнологічних розробок, що сприяють розвитку потужної технологічної бази на підприємстві, та зростання його потенціалу.

Таким чином, підвищення конкурентоспроможності національного виробництва є головною стратегічною метою нашої держави, щоб забезпечити ефективний розвиток усієї економіки в цілому.